

Ljeneſten, har været Underforporal og i ſin Ljeneſtetid, efter ſin egen Opfattelſe, har paadraget ſig en meget ſlem Sygdom, der falder ſaa meget tungere paa ham, ſom han ſkal leve paa en temmelig koſtbar Maade — det er Sukkerſyge, han lider af — og han er uformuende ſaa vel ſom hans Forældre. For ſaa vidt hans Opfattelſe maatte være rigtig, og han virkelig har paadraget ſig Sygdommen ved ſin Ljeneſte — jeg beder bemærket: i ved ſin Ljeneſte — har Udvalget ment, at dette fortjener at underſøges, og at der, derſom det maatte bekræfte ſig, er Grund til at give ham Underſtøttelſe. Det er alſaa kun en Underſøgelſe i denne Retning, Udvalget har tilladt ſig at foreſlaa. — Indſtillingen under Nr. 6 angaar forhendværende Lømrer Gjetting. Den paagjældende Mand har, ſom det vil ſes, tjent i en meget lang Arrække i Marinen, idet han egentlig fra ſit 10de Aar har tjent der. Hans Syſſelſtattelſe har været meget bekværlig; han har maattet ſtaa mange Gange i Vand og Is, da hans Arbejde væſentlig har været ved Bøleværket. Dertil kommer, at han for et Par Aar ſiden har ſaaet en Læſion i Hovedet af en Jernſtang. Hans Helbred blev derved ſaa ſvagt, at han troede ikke længere at kunne udholde Ljeneſten, hvorfor han ſøgte ſin Aſked, og, ſom det fremgaar af de Finantsudvalget forelagte Dplyſninger, i den Formening, at han maatte ſaae Penſion. Han vil vel ſin Aſked, men ingen Penſion. I det Hele er det forekommet Udvalget, at der var noget Uopklaret ved denne Sag og ikke mindſt ved hans Aſkedigelſe. Udvalget har derfor ment at burde henviſe Andragendet til nærmere Underſøgelſe. — Indſtillingen under Nr. 13 angaar Maſtinspinder Hansens Enke. Det er et Andragende, ſom Finantsudvalget har behandlet hvert Aar i de ſidſte Aaringer. Hun har ſtadig ſaaet Underſtøttelſe, og efter Udvalgets Formening tilkommer der hende ogſaa en ſaadan, i Lighed med, hvad f. Ex. tilfalder Enterne efter Befillingsmænd ved Straffe-anſtalterne o. Lign. Man har derfor ment, at det var bedre, at der en Gang for alle blev tilſtaaet hende en vedværende aarlig Underſtøttelſe. Naar der tilſøies „ſtørre“, er det ikke Meningen, at Underſtøttelſen i og for ſig ſkulde være ſtor, kun ſtørre end den, der hidtil er hende udbetalt, idet hun kun har ſaaet 20 Kr. i de ſidſte Aar. Det er en ſaa ringe Underſtøttelſe, at man har ment, at den burde være noget ſtørre.

Krigs- og Marineministeren (Haffner): Indſtillingen under Nr. 3 gaar jo, hvad der ogſaa er nærmere paavist af den ærede Ordfører, ud paa en nøiere Underſøgelſe, ikke alene af den paagjældende Andrageres Sundhedstilſtand, men ogſaa af, hvorvidt han har paadraget ſig ſin Sygdom ved ſin Ljeneſte. Der ſkal fra min Side ikke være Noget til Hinder for, at en ſaadan nærmere Underſøgelſe bliver foretagen, men jeg tror,

at det vil ſtille ſig meget tvivlſomt, om man der- ved vil kunne opnaa nogenſomhelſt afgjørende Viſhed for, hvorledes og hvorved den Paagjældende har paadraget ſig ſin Sygdom. Det er jo ved mange Sygdomme meget vanſkeligt at konſtatere, hvad der har været Aarſagen til dem, men navnlig er det ved en Sygdom af denne Art næſten ugjortligt at naae nogen poſitiv Sikkerhed i denne Henſeende. Smidlertid ſkal der, ſom ſagt, iſølge Andragendet blive foretaget den fornødne Underſøgelſe. — Med Henſyn til Indſtillingspunktet under Nr. 6 har den ærede Ordfører udtalt, at det efter de Dplyſninger, ſom forelaa Udvalget, maatte anſes for godtgjort, at den Paagjældende havde ſtaaet i den Formening, da han indgav ſin Anſøgning om Aſked, at denne vilde blive ham bevilget med Penſion. Jeg kjender ikke de Dplyſninger, ſom have foreligget det meget ærede Udvalg i den Henſeende, men jeg ſkal dog tillade mig at betvivle, at den Paagjældende kunde ſtaa i denne Formening. Han kan ved ſin lange Ljeneſtetid i Marinen viſtno ikke være forbleven uvidende om, at Folk af hans Stilling ved Marinen for at kunne være ſikre paa at ſaae Penſion ved deres Aſked maa godtgjøre, at Aſkeden har fundet Sted paa Grund af Svaghed og Udygtighed til Ljeneſten. Forøvrigt ſkal jeg gjerne lade Forholdet nærmere underſøge, og ſkulde jeg da komme til det Reſultat, at Meget taler for at tilſtaa ham en ſaadan Underſtøttelſe, ſkal der heller ikke fra min Side være Noget i Veien for at give den. I ſaa Henſeende have vi jo ogſaa Præcedentſer fra tidligere Tid, idet et Andragende, ſom for et Par Aar ſiden gjennem Folkethingets Finantsudvalg blev henviſt til Marineministeren angaaende en forhendværende Skibsbygger, førte til, at der blev tilſtaaet ham Underſtøttelſe. — Det ſidſte Indſtillingspunkt, der foreligger, er det under Nr. 13, og angaar Andragendet fra Enken Marthe Annalje Hansens. Dette Andragende foreſlaar Udvalget henviſt til Krigsministeren, og den ærede Ordfører udtalte, at man haabede, at dette maatte føre til, at der blev tillagt hende en ſtørre aarlig Underſtøttelſe, idet den ærede Ordfører tillige gav en nærmere Forklaring af, hvorledes Udtrykket „ſtørre“ ſkulde forſtaas. Jeg ſkal med Henſyn til dette Andragende bemærke, at en Miniſter virkelig er temmelig vanſkelig ſtillet lige over for den Slags Andragender, naar der ikke kan ſaſtlaas bestemte Regler, hvorefter man ſkal gaa ved Afgjørelſen. Stillingen bliver endnu vanſkeligere, naar ved Revisionen af Statsregnskabet Miniſterens Løbelen af Underſtøttelſer bliver kritikeret, og naar man ved Andragerernes Behandling i Folkethinget betragter dem den ene Gang paa een Maade og i den følgende Samling paa en anden Maade. Det bliver da ſaa meget vanſkeligere at træffe retfærdige Afgjørelſer af de forſkjellige Andragender, der indkomme til Miniſteriet. Jeg ſkal med Henſyn til den paagjældende